

Η παρούσα συνέντευξη πραγματοποιήθηκε στην Ιερά Μητρόπολη Χαλκίδος , όπου ο Μητροπολίτης Χρυσόστομος μας υποδέχθηκε με εγκαρδιότητα στον Ιερό Ναό . Ο Μητροπολίτης Χαλκίδος γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Βασιλικό Χαλκίδος.

Οι ερωτήσεις της συνέντευξης είναι των μαθητών του Λυκείου Βασιλικού . Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αποκαλύπτουν στοιχεία από την προσωπική πορεία του Σεβασμιότατου αλλά και την άποψή του για την σχέση Εκκλησίας κα εφήβων .

-Τι ήταν αυτό που σας ώθησε να επιλέξετε τον δρόμο της ιεροσύνης και τι δυσκολίες αντιμετωπίζετε στην επιτέλεση του έργου σας ;

Για να γίνει κανείς κληρικός πρέπει να συντρέχουν δύο προϋποθέσεις . Η μια προϋπόθεση είναι να τον έχει καλέσει ο Θεός για αυτό . Αυτό συμβαίνει νομίζω σε όλες τις εργασίες . Είναι αυτό που λέμε ότι ο κάθε άνθρωπος έχει το χάρισμα του και το ταλέντο του , που του έχει δώσει ο Θεός . Νιώθω λοιπόν, ότι πράγματι με προσκάλεσε ο Θεός .Αυτό είναι πολύ τιμητικό για εμένα και για το κάθε άνθρωπο , αλλά όταν σου κάνει κανείς ένα δώρο, στον καθένα έχει κάνει ο Θεός το ανάλογο δώρο , πρέπει να προσέχεις και το δώρο που σου έκανε αλλά και Αυτόν που σου έκανε το δώρο . Από την μικρή μου ηλικία ένοιωσα ότι είχα αυτήν την κλίση , αυτήν την πρόσκληση από το Θεό αλλά είχα και εγώ αυτήν την θέληση να ανταποκριθώ .Οφείλω πολλά στην μητέρα μου, την αείμνηστη , η οποία με πήγαινε στην Εκκλησία και βέβαια υπήρξαν άνθρωποι που με βοήθησαν προς αυτή την κατεύθυνση . Ακόμα, με βοήθησαν οι συμμαθητές και οι φίλοι μου. Αυτοί οι δύο παράγοντες ήταν εκείνοι οι οποίοι με ώθησαν να γίνω κληρικός και να το χαίρομαι που είμαι παπάς. Εμπόδια υπάρχουν πολλά . Υπάρχει ο διάβολος κατ' αρχήν ο οποίος δεν θέλει τίποτα το καλό. Θέλει να ανατρέψει , να δημιουργεί καταστάσεις πειρασμού , δυσκολίες . Επίσης , υπάρχουν προβλήματα που τα δημιουργεί ο ίδιος μας ο εαυτός . Παραδείγματος χάρη, η καρδιά μας πετάει και θέλουμε να κάνουμε πολλά πράγματα αλλά έχουμε και μια σάρκα η οποία αντιστέκεται . Υπάρχουν βέβαια και άλλα προβλήματα που μπορούν να βάζουν και άλλοι άνθρωποι όπως 'Παπάς θα πας να γίνεις;' , ' Ξέρεις τι κάνουν οι παπάδες;' και λένε όλα τα αρνητικά . Πρέπει να αγωνιζόμαστε , να ξεπερνάμε τον εαυτό μας , τα προβλήματα ,τις δυσκολίες από όπου και αν προέρχονται .Και με την χάρη του Θεού μπορεί κανείς να τα ξεπεράσει .

-Πώς εμπλέκεται η Εκκλησία στον χώρο της εκπαίδευσης ; Υπάρχει κάποιο εμπόδιο ; Πόσο μπορεί να εμπλακεί ;

Η Εκκλησία πρέπει να συνεργάζεται με το σχολείο . Τα παιδιά πρέπει να αισθάνονται ότι στο σχολείο χωράει ο Θεός .Και αυτό αρχίζει από μια που υπάρχει σε μια τάξη , από μια προσευχή που κάνουμε . Το μάθημα των θρησκευτικών είναι μια σοβαρή υπόθεση , η οποία νομίζω είναι παρεξηγημένη από πολλές πλευρές . Διότι, τα θρησκευτικά είναι ένα μάθημα αλλά ταυτοχρόνως είναι κάτι διαφορετικό από τα

άλλα μαθήματα . Δηλαδή τα παιδιά πρέπει να ξέρουν ότι έχουν μια ύλη αλλά πρέπει να ξέρουν ότι στο πρόσωπο του θεολόγου θα δουν έναν άνθρωπο που έχει διάθεση να βγει και λίγο παραπέρα από το βιβλίο και να μιλήσει στα παιδιά . Όχι για να τους κάνει «πλύση εγκεφάλου» αλλά να απαντήσει σε αγωνιώδη ερωτήματα που έχουν τα παιδιά . Και νομίζω ότι η σχέση με τον Θεό είναι πολύ σπουδαίο ερώτημα που απασχολεί τα παιδιά , από το εάν υπάρχει και εάν υπάρχει τι ρόλο μπορεί να έχει στη δικιά μας την ζωή και τι σχέση μπορούμε να έχουμε μαζί του . Θα μπορούσε να συνεργαστεί η Ενορία με το σχολείο στην διοργάνωση γιορτών ,να προγραμματίσουν εκκλησιασμούς . Μπορούμε να μιλήσουμε στα παιδιά και να τους πούμε ‘τι είναι ο εκκλησιασμός;’, ‘γιατί πρέπει να πάμε στην Εκκλησία;’ . Και όταν πηγαίνουμε στην Εκκλησία , να το κάνουμε σωστά . Ο μεν παπάς πώς θα υποδεχθεί τα παιδιά , είναι μια αλλιότιμη μέρα όταν εκκλησιάζεται το σχολείο .Αλλά και οι δάσκαλοι και οι καθηγητές να μην το βλέπουν ως αγγαρεία .Επίσης , έχουμε μια ιστορία με τα θρησκευτικά ...ποιο θα είναι το περιεχόμενο του μαθήματος . Και σε αυτό το θέμα χρειάζεται να ακουστεί και η γνώμη της Εκκλησίας .Ασφαλώς να μάθουμε και για τα άλλα θρησκευτά αλλά θα βάλουμε στο δημοτικό σχολείο και με λεπτομέρειες στοιχεία της κάθε θρησκείας; . Ποιος θα θυμάται αυτά τα ονόματα ; Ούτε εγώ που είμαι ‘ειδικός’ . Μπορούμε να τους πούμε πως υπάρχουν και άλλες θρησκείες ώστε να μπορούν να συνεργαστούν με παιδιά που ακολουθούν μια άλλη θρησκεία .Νομίζω ότι πάντα όταν υπάρχει πνεύμα συνεργασίας τα αποτελέσματα είναι θεαματικά.

-Τι θα συμβουλευάτε τους νέους της εποχής μας και τι θα ευχόσασταν ;

Η εποχή μας είναι εξαιρετικά δύσκολη και πολλές φορές ελέγχω τον εαυτό μου, διερωτώμαι ‘τι παραδείγματα δίνουμε στους νέους ;πως τα ανατρέφουμε; δηλαδή τα βλέπουμε στην πραγματικότητα σαν ψυχοσωματικές οντότητες ; πιστεύουμε ότι αυτά τα παιδιά έχουν ψυχούλα ή απλώς φροντίζουμε να τους μάθουμε «πέντε πράγματα» και να τους εξασφαλίσουμε μια επαγγελματική αποκατάσταση στο βαθμό που και αυτοί μπορούν να εξασφαλίσουν σήμερα ; τα αντιμετωπίζουμε τα παιδιά σαν καρδιές; Το θυμόμαστε ότι έχουν καρδιές τα παιδιά και ότι θέλουν πολύ σεβασμό και μια παιδεία η οποία θα ξεπερνάει όλα αυτά και θα βγαίνει το νόημα της ζωής ; Να ξέρει το παιδί από πού προήλθε ;γιατί ζει ;που πάει ;’ βασικά ερωτήματα .Δεν ξέρω πόσο πολύ τα εξυπηρετούμε αυτά , όλοι μας . Και άρχισα πρώτα από τον εαυτό μου γιατί είναι καλύτερο να κάνει κανείς αυτοκριτική αντί να κάνει κατάκριση . Θα συμβούλευα τα παιδιά να διαφυλάξουν την ιερότητα τους. Αυτό είναι που κινδυνεύει στις μέρες μας . Στην εποχή μας όλα ακριβαίνουν .Εκείνο που διαρκώς φτηναίνει είναι ο άνθρωπος . Να διαφυλάξει κανείς ο καθένας από εμάς αυτήν την ιερότητα που έχει γιατί είναι δημιούργημα του Θεού. Να διατηρήσει την καρδιά του καθαρή, άδολη και να μπορέσει να καλλιεργήσει την αγάπη . Και την αγάπη πάντοτε στην Εκκλησία , την εκφράζουμε με τον Σταυρό . Δηλαδή η αγάπη μας έχει δύο κατευθύνσεις . Την κατακόρυφη και την οριζόντια . Αμα τις δύο αυτές γραμμές τις ενώσεις ,φτιάχνεις τον Σταυρό σου . Και ο Σταυρός του Χριστού είναι η μεγαλύτερη απόδειξη της αγάπης Του για εμάς τους ανθρώπους . Και εμείς λοιπόν με την σειρά μας να αγαπάμε τον Θεό αλλά και τους συνανθρώπους μας σαν εικόνες του Θεού.

